

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 210. Dum quis per legatum vel procuratorem suum suscipit aliquem ex baptismo vel confirmatione, quis eorum contrahat cognationem spiritualem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73973)

vix spatium detur designandi patrinum; de cetero quemadmodum comprehendatur patrinus privatus, satis ex eo patet, quod jura statutaria hoc impedimentum æquè de privato ac de solenni Baptismo loquantur. c. 1. § c. fin. h. t. in 6. siquidem baptizatus privatim æquè instructore, quàm baptizatus solenniter indiget.

Quest. 206. Utrum monachi & religiosi quibus id prohibitum est, c. placuit. caus. 16. q. 1. c. non licet, & seq. dist. 4. de consecrat. si suscipiant seu levant infantem ex Baptismo, contrahant dictam cognationem.

R Esp. Videri quod sic; ratio enim cur id iis prohibuitur est, ut Pirh. num. 34. Laym. l. c. num. 3. ne ob cognationem inde contractam nimiram etiam familiaritatem cum secularibus, præsertim feminis, contrahant; adeoque textus citati videntur esse tantum inhibitorii, non irritatorii.

Quest. 207. An dum supra domi privatum baptizatum postmodum in templo suppleatur ceremonia & solemnitates omisse, etiam adhibitis patrinis, hi contrahant dictam cognationem.

R Esp. Neque hi, neque suppleas illas solennitates contrahunt hoc impedimentum (saltem dirimens) cognationis spiritualis; quia dicta suppletio non est collatio Baptismi, Sanch. l. 7. d. 62. num. 5. Pirh. num. 36. Unde etiam quoties Baptismus & confirmatio conferuntur invalidè neque baptizans, neque susceptor contrahunt hanc cognationem; dum enim principale non subsistit, nec accessorium validum esse potest; susceptio autem è Baptismo & cognatio inde subsequens sunt accessoria ipsi Baptismo. Cönnick. d. 32. de Sacram. du. 2. n. 31. Pirh. l. c. cum communi.

Quest. 208. Quæ ætas vel intentio requiratur in suscipiente, seu levante baptizatum, ut contrahatur hæc cognatio.

1. R Esp. ad primum: Nulla ætas certa ad hoc requiritur Sanch. l. 7. d. 60. n. 3. Nav. l. 4. consilior. cons. 2. de cognat. Spirit. Laym. num. 2. Pirh. num. 34. Sed neque necesse est, ut ætate excedat baptizandum. Sanch. Pirh. LL. cit. requiritur tamen usus rationis; qui enim necdum assecutus rationis discretionem, patrinus esse nequit. AA. iidem LL. cit.

2. Resp. ad secundum: Requiritur intentio obeundi munus patris spiritualis seu patris juxta institutionem & consuetudinem Ecclesiæ; adeoque non sufficit materialiter levare è sacro fonte, vel etiam solum commoditatis gratiâ, vel ob aliam causam V. G. ut patrinum senem juvet, baptizatum sustinere. Sanch. d. 58. n. 4. Laym. Pirh. LL. cit. Ponc. l. 7. c. 39. n. 9. Castrop. l. c. n. 4. nullatenus autem ex eo illam cognationem impedire poterit patrinus, quod noluerit eam contrahere, si de cetero intentionem habeat exercendi munus patris; cum hæc cognatio officio patris annexa sit jure ecclesiastico, cujus efficaciam patrinus impedire nequit. Sanch. Castrop. LL. cit.

Quest. 209. An & qualiter requiratur, ad contrahendam hanc cognationem,

R. P. Lehr. Jur. Can. Tomus IV.

ut baptizans & levans sit baptizatus & fidelis.

1. R Esp. Neque baptizans, neque levans è sacro fonte est capax contrahendæ cognationis spiritualis ab Ecclesia introductæ ex Baptismo, qui non est baptizatus, etsi aliàs sit catechumenus; quia Ecclesiæ ejusque legibus, vi quarum hoc impedimentum introductum, subiectus non est. Barb. de potest. Episc. p. 2. alleg. 30. num. 34. Sanch. l. 6. d. 60. n. 7. § 8. Pirh. num. 35. Laym. cit. n. 2. dicens esse certam sententiam, juxta quod expressè habetur c. in Baptismate. d. 4. de consecrat. Pari modo patrinus esse non potest in confirmatione, adeoque nec inde contrahere cognationem, qui ipse confirmatus non est. Pirh. num. 34. Laym. num. 2. citans gl. incit. c. in Baptismate. Henriq. l. 3. c. 3. num. 3. Vivald. de Baptif. c. ult. num. 29. Sanch. l. 7. d. 60. num. 20. contra Nav. l. 4. cons. 1. de cogn. Spirit. Sotum in 4. d. 24. q. 1. d. 5. Roderiq. in Tom. 1. sum. c. 227. concl. 4. Sylv. Tabiena & c. Ex his jam

2. Infertur primò, infidelem, qui baptizavit filiam fidelis, etiam conversum & baptizatum, posse cum ea ejusque matre contrahere matrimonium; quia Baptismus, ex quo orti poterat illa cognatio spiritualis & impedimentum, tunc quando erat, illud & illam causare non poterat; quia infidelis non erat ejus capax; neque modò, dum jam capax est illius; quia non amplius existit; ita Sanch. d. 60. num. 11. Cön. cit. du. 2. num. 25. Pirh. num. 25. Laym. l. 5. tr. 10. p. 4. c. 8. contra Henriq. l. 12. c. 3. num. 4.

3. Infertur secundò: Fidelem baptizantem, vel levantem è sacro fonte filium infidelis, nullam contrahere cum eo cognationem. Barb. l. c. Sanch. num. 14. Rodriq. l. c. n. 226. concl. ult. Pirh. Laym. LL. cit. contra Henriq. cit. c. 11. num. 3. Sylv. v. mat. 8. q. 7. dicto 12. siquidem cognatio spiritualis, cum sit relatio inter duos terminos ejus capaces, non potest ab altero eorum contrahi, quin ab utroque contrahatur; adeoque cum non baptizatus nequeat esse cognatus spiritualiter, etiam fidelis baptizans ejus filium non potest esse ejus cognatus spiritualiter. Laym. Sanch. Pirh. LL. cit. subjicit tamen Laym. quod in hoc casu (nimirum ubi fidelis baptizavit filium infidelis) si patrens baptizati filii postea suscipiat Baptismum, ex eo tempore censetur contraxisse spiritualem cognationem, per quam impediatur à nuptiis cum persona baptizante, confirmante, & patris filii sui, atque ita doceri à Sylv. l. c. & Cön. l. c. n. 27. contra Sotum l. c. & Sanch. l. c. num. 15. quæ tamen doctrina, non video, quomodo subsistat cum eo, quod dixerat paulò ante. nimirum Baptismum, qui jam præteritus est, & non est, non non posse causare dictam cognationem in eo, qui jam quidem ejus capax est, non tamen erat ejus capax, quando existebat Baptismus.

Quest. 210. Dum quis per legatum vel procuratorem suum suscipit aliquem ex Baptismo vel confirmatione, quis eorum contrahat cognationem spiritualem.

1. R Esp. primò: Imprimis talis legatus, procurator vel mandatarius non contrahit illam cognationem; siquidem ut sit verus patrinus seu susceptor, adeoque cognationem

o 2

illam

illam contrahat, requiritur ut suo nomine, & non alieno levat baptizatum de sacro fonte. Covar. in epit. p. 2. c. 6. §. 4. num. 7. Sanch. l. 7. d. 59. num. 12. Sylv. v. matrim. 8. q. 7. d. 15. Barb. de potest. Episc. p. 2. alleg. 30. num. 50. Laym. cit. c. 8. num. 4. Pirh. num. 37. Castrop. cit. p. 9. §. 2. num. 14. contra Rodriq. l. c. Tolet. l. 7. c. 8. num. 6. Sotum l. c. 9. l. a. 1. Azor inst. mor. p. 1. l. 2. c. 12. Galleg. de cogn. spirit. c. 13. num. 14. Reginald. & plures alios apud Barb. cujus ratio ulterior hæc est, quam tradit Castrop. l. c. quod careat talis animo & voluntate, se in patrum constituendi; item non velit ex hoc munere suo obligationem subire instruendi baptizatum, sed illam in principalem suum rejicit; qui tamen animus & voluntas secundam dicta paulo supra omnino requiritur ad esse verum patrum & contrahendam hæc cognationem; ac denique ipse non est designatus in patrum, sed is, qui eum constituit suum legatum, procuratorem. Sed neque his obstat, quod, qui ex commissione alterius baptizat, contrahat cognationem illam; quia is adhuc verè baptizat nomine proprio tanquam verus Christi minister, etsi jurisdictione ab alio accepta.

2. Resp. secundò: Ipse principalis constitutus procuratorem, seu mittens legatum suum est verè patrum, & contrahit cognationem. Sanch. l. 7. d. 59. num. 2. Ponc. l. 7. c. 39. num. 10. Cón. de mat. d. 32. du. num. 4. Laym. l. c. num. 5. Pirh. num. 37. Barb. l. c. Rebell. p. 2. l. 3. q. 6. Castrop. num. 16. Tanner. cit. du. 4. num. 70. contra Sanch. d. 59. num. 4. referentem plures alios. Henriq. l. 12. de mat. c. 11. num. ult. Covar. 4. decret. 2. p. c. 6. §. num. 6. censentes neque principalem contrahere cognationem. Verùm pro respon. nostra decisum saepe esse à S. Congr. testantur Rebell. l. c. Francisc. Leon in thes. fori eccles. p. 2. c. 9. num. 63. item à Rota, testibus Verall. decis. 47. p. 3. Galat. in margarit. cas. v. cognatio. Riccio in pr. fori eccles. resol. 630. Accedit quoque ratio, nimirum, quod quilibet medio procuratore præstare possit, quæ potest per se ipsum, si alius prohibitus non est; Reg. qui potest. de reg. jur. in 6. nullibi autem prohibitum constituere procuratorem ad munus patrum exercendum; confirmatur quoque consuetudine & usu, quo passim videmus, Magnates per Legatos suos obire hoc munus, quam certè consuetudinem non permitteret Ecclesia, si tales medio procuratore patrum esse non possent, permitteret enim Baptismum solennem celebrare sine patrum; jam verò si principales illi sunt verè patrum, contrahunt dictam cognationem; quia jura passim dicunt eam contrahi à patrum; sed & dum jura loquentia de hoc munere patrum denotant actionem personalem, qualis est tangere, tenere. V. G. c. limina 30. q. 1. ubi: propriis manibus retinendo suscepti: solum expriment, quid factum fuerit, vel describunt munus susceptionis è Baptismo, sicut ordinariè fieri solet (& fortè olim non erat tam usitatum hoc munus patrum obire per alium. Pirh. Laym. LL. cit.) non verò ferunt legem, quod aliter fieri non possit, Castrop. num. 17. quin & per consuetudinem induci potest, ut contrahatur hæc cognatio, etiam si quis non per seipsum, sed per procuratorem teneat baptizatum, ut ipse Sanch. num. 6. fatetur, cum quod per legem in-

duci potest, possit etiam induci per consuetudinem legitime præscriptam. Neque opponi potest primò, cognationem carnalem non posse contrahi, nisi actione personali patrum; quia generatio physica, in qua fundatur hæc cognatio, alteri committi nequit. Neque secundò, quod quis per procuratorem adoptare nequeat; quia id specialiter jure cautum est, qualiter nullibi in jure cautum est, quod nemo exercere possit munus patrum per alium; eo ipso autem, ut Castrop. l. c. quod susceptio baptizati non prohibetur per procuratorem fieri, decium est impedimentum cognationis spiritualis annexum susceptioni contrahi medio procuratore; & certè si cognatio hæc spiritualis imitari in omnibus deberet legalem, deberet quoque suscipiens baptizato esse longè major, sicut necesse est, ut adoptans adoptato sit major, ut eum generare possit, §. minorem natu. Inst. de adopt. neque tertio, quod cognationem hæc non contrahat constituens alium, qui nomine suo baptizat; quia in Baptismo constitui nequit procurator; nequit enim conferri nomine alterius.

Quæst. 211. An & qualiter parens baptizans aut levans ex Baptismo filium suum contrahat hæc cognationem.

1. Resp. primò: Tametsi Christianus laicus urgente necessitate baptizans aliquem contrahat cognationem spirituales, impedientem matrimonium cum baptizato ejusque parentibus, Sanch. l. 7. d. 62. num. 10. Laym. cit. c. 8. n. 5. Pirh. h. t. num. 39. cum jure expressum sit ex vero Baptismo contrahi cognationem spirituales, Tametsi etiam suscipiens infantem in privato Baptismo ex necessitate collato ex proposito obvendi munus patrum contrahat eandem cognationem. Pirh. l. c. Laym. l. 5. tr. 2. c. 9. num. 5. contra Sanch. num. 15. conjux tamen in necessitate baptizans proprium filium, vel etiam filium vel filiam suam, hoc est, privignam vel privignam suam, hoc est, conjugis suæ, non contrahit hoc impedimentum cognationis, adeoque jam debitum ab uxore sua petere potest sicut ante Laym. l. 5. tr. 10. p. 4. c. 8. num. 7. Pirh. h. t. n. 39. juxta c. ad limina, 30. q. 1. ubi etiam redditur ratio; quia nimirum inculpabile judicandum, ad quod necessitas impulit. Idem est, si parens baptizat vel suscipiat ex Baptismo ex uxore sua genitam prolem etiam extra necessitatem, laborans tamen probabili ignorantia juris vel facti; cum enim id solo jure ecclesiastico inductum sit & prohibitum, hoc jus ignorans, sicut excusatur à culpa, sic etiam excusatur à pena, qualis est cognatio contracta, quatenus privat jure petendi debitum; ita Sanch. l. c. Pirh. l. c. citans Tanner. ubi supra. du. 4. n. 7. Laym. n. 8. citans Nav. c. 16. n. 34. Suar. p. 3. q. 67. a. 8. Rodriq. Tom. 1. sum. c. 243. concl. 10. Idem est, si pater prolem conjugis suæ, vel etiam communem filium in Baptismo vel confirmatione tanquam patrum suscipiat, dum alius patrum haberi nequit. Sanch. l. 6. d. 26. n. 3. Laym. n. 7. Pirh. l. c. & alii communiter contra Henriq. l. 11. c. 15. n. 11. cum impedimentum non petendi debitum jure canonico statutum sit in penam; parens autem in hoc casu nihil delinquat, ut docet D. Thom. 3. p. q. 67. a. 8. ad 2. ubi: sicut generatio spiritualis alia est à generatione carnali, ita alius debet esse pater spiritualis à carnali, nisi necessitas aliud exigat.

2. Resp.